

Хмари

Михайло Лермонтов

Хмарки небесні, одвіку мандровані!
Синню вогнистою, ниттю перлистою
Ви, як і я, на вигнання роковані,
Линете з любої півночі млистої.

Що ж бо вас гонить? Чи долі призначення?
Заздрість таємна? злоба неприхована?
Може, за злочин нема вам пробачення?
Може, від друзів вам зрада вготована?

Ні, ви з полями розтались безплідними,
Пристрастей ви і страждання не знаєте;
Вічно холодними, вічно свободними
Ви без вітчизни по небу блукаєте.

Переклад М. Рильського

Білі хмаринки, небесні посланниці,
Ви, як і я, крізь простори злиденні
Мусите мчати, неначе вигнанниці,
З милої півночі в гори південні.

Що вас погнало? Знайшли червоточини
Чорної злоби, чи заздрість відкриту?
Може, тяжіють на совісті злочини?
Наклепи дружні зживають зі світу?

Ні, ви одвіку по небу блукаєте...
Дивні вам пристрасті, дивні страждання;
Вільні й холодні, вітчизни не маєте,
Отже, для вас не існує вигнання.

Переклад Грязнова Олександра Андрійовича